

disputants- חולקים ◇ central point for summary and review- הנקודה מרכזית לסיכום והזרה < insertion of an earlier segment- קודמת- פסקה של פסקה קודמת O מעשה-story	statement- מימרא ♣ challenge- קושיא ^ question- שאלה ! answer- תירוץ proof- ראיה
מקרא-key:	

תמורה-הכל ממירין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
הכי קאמר: מקדישין איברין וממירין בהן, אבל לא ממירין אברים בהן. ועוברים שקדשו במעי אמן אין ממירין בהן בולדי קדשים												יא.
במעי אמן הוא - דלא עבדין תמורה, הא אבראי - עבדי?										ז		יא.
אין הוולדות עושין תמורה	והא תנן:										ז	יא.
הא מני - רבי יהודה היא												יא.
אי רבי יהודה אברין מי קדשי הא לר' יהודה לית ליה האומר רגלה של זו עולה - כולה עולה										ז		יא.
הכא במאי עסקין - באבר שהנשמה תלויה בו וכדרב חסדא	אמר ליה: [ר' זירא]											יא.
מודה ר' יהודה בדבר שהנשמה תלויה בו.	דאמר רב חסדא:											יא.
לימא כתנאי:											ז	יא.
השוחט את החטאת ומצא בה בן ארבע חי, קתני חדא: אינה נאכלת אלא לזכרי כהונה ואינה נאכלת אלא לפני מן הקלעים, ואינה נאכלת אלא ליום ולילה אחד.	[תניא]										ז	יא.
נאכלת לכל אדם, ונאכלת בכל מקום ואינה נאכלת בעורה.	ותניא אידך:										ז	יא.
מאי לא תנאי היא? דמר סבר: קדושה חלה על עוברין, ומר סבר: אין קדושה חלה על עוברין?											ז	יא.
לא, הני תנאי בהא קא מפלגי												יא.
ולדות קדשים - בהוייתן הן קדושים	דמר סבר:											יא.
ולדי קדשים - במעי אמן הן קדושים.	ומר סבר:											יא.
ואיבעית אימא: חד תנא הוא, חדא מהלין מתנייתא - במקדיש בהמה ואח"כ נתעברה, וחדא מנהון - שהקדישה מעוברת.												יא.
כלאים, וטרפה, ויוצא דופן, טומטום ואנדרוגינוס - לא קדושין ולא מקדישין.	ת"ש, רבי אליעזר:											יא.
לא קדושין - בתמורה, ולא מקדישין - לעשות תמורה.	ואמר שמואל:											יא.
מאחר שאינן קדושין היאך מקדישין? אי אתה מוצא אלא במקדיש בהמה ואחר כך נטרפה, במקדיש ולד ויצא דרך דופן.	ותניא, א"ר [אליעזר]:											יא.
אלמא: קדיש ולך												יא.
בתם במעי תמימה - אפילו בר פדא נמי מודי דקדיש, לא נחלקו אלא בתם במעי בעלת מום:	אמרי:											יא.
כיון דאימיה לא מקדישין קדושת הגוף - הוא נמי לא קדיש	בר פדא סבר:											יא.
הני כב' בהמות ניהו, אימיה היא דלא מיקדשא - אבל הוא קדוש.	ורבי יוחנן סבר:											יא.
אבל כלאים וטומטום ואנדרוגינוס - אי אתה מוצא אלא בולדי קדשים, וכרבי יהודה	לישנא אחרנא:											יא.
שהיה אומר הולד עושה תמורה.	[רבי יהודה]											יא.
הלין הוא דלא קדיש גופיהו, אבל עוברין אחרים - קדושין												יא.
תם במעי תמימה - דברי הכל קדיש גופיה, אלא כי פליגי - במעי בעלת מום	אביי:											יא.
כיון דאימיה נמי לא קדיש גופה - איהו נמי לא קדיש אלא לדמי	דבר פדא סבר:											יא.
עובר לאו ירך אמו הוא. ואע"ג דאימיה לא קדשה לגופה - ולד מיהא קדיש לגופיה.	רבי יוחנן סבר:											יא.
והלא במקדישין האומר רגלה של זו כו'.	ר' יוסי:											יא.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

תמורה-הכל ממירין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
יכול האומר רגלה של זו עולה תהא כולה עולה - ת"ל (ויקרא כ"ז) כל אשר יתן ממנו לה' יהיה קדש - ממנו לה', ולא כולו לה'. יכול תצא לחולין - ת"ל יהיה קדש, הא כיצד - תמכר לצרכי עולות, ודמיה חולין, חוץ מדמי אבר שבה - דברי רבי מאיר ורבי יהודה.	ת"ר: רבי מאיר ור' יהודה										◆	■	◇	
מנין לאומר רגלה של זו עולה שכולה עולה - שנאמר כל אשר יתן ממנו לה', כשהוא אומר יהיה קדש - לרבות את כולה.	ר' יוסי ור' שמעון:										◆	■	◇	
תמכר לצרכי עולות	אמר מר:										■			
והא קמייתי בהמה מחוסרת אבר?											♣			
באומר הרי עלי עולה בחייה.	רבא:										!		◇	
מודה רבי יהודה בדבר שעושה אותה טרפה	רב חסדא:										◆	■	◇	
בדבר שעושה אותה נבילה	רבא:										◆	■	◇	
בדבר שהיא מתה.	רב ששת:										◆	■	◇	
מאי איכא בין רב חסדא לרבא?											^			
איכא בינייהו טרפה חיה											!			
סבר לה כמאן דאמר טרפה אינה חיה	רב חסדא:										◆	■	!	◇
סבר לה כמ"ד טרפה חיה.	רבא:										◆	■	!	◇
ומאי איכא בין רבא לרב ששת?											^			
איכא בינייהו דרבי אלעזר											!			
נשלה ירך וחלל שלה - נבילה.	דאמר רבי אלעזר:										■	!	◇	
סבר לה כרבי אלעזר	רבא:										◆	■	!	◇
לא סבר לה כר' אלעזר.	רב ששת:										◆	■	!	◇
נראין דברי רבי יהודה - בדבר שאין הנשמה תלויה בו, ודבריו רבי יוסי - בדבר שהנשמה תלויה בו.	רבי:										■		◇	
מכלל דפליג עליה דרבי יהודה? בשלמא נראין דברי רבי יהודה בדבר שאין הנשמה תלויה בו - מכלל דפליג עליה דר' יוסי, אלא נראין דברי רבי יוסי בדבר שהנשמה תלויה בו מכלל דפליג עליה דרבי יהודה? ותיובתא דכולהו											♣			
לא, חסורי מיחוסא, והכי קתני: נראין דברי רבי יוסי לר' יהודה בדבר שהנשמה תלויה בו, שאף רבי יהודה לא נחלק עליו - אלא בדבר שאין הנשמה תלויה בו, אבל בדבר שהנשמה תלויה בו - מודי ליה.											!		◇	
בעוף מהו? בהמה אמר רחמנא - והא לאו בהמה היא, או דלמא: קרבן אמר רחמנא - והאי נמי קרבן הוא?	בעי רבא:										^	◇		
תיקו.											!			
הקדיש אבר לדמיו, מהו דתיחות ליה קדושת הגוף? מי אמר כיון דנחתא ליה קדושת דמים - נחתא ליה נמי קדושת הגוף, ומדאקדשיה לחד אבר - אקדשיה לכולה, או דלמא: חד מגו - אמר, תרי מגו - לא אמר?	בעי רבא:										^	◇		
תפשוט ליה מדידה											♣			
הקדיש זכר לדמיו - קדוש קדושת הגוף	דהאמר רבא:										■	♣	◇	
התם - דאקדשיה לכוליה, הכא - דאקדשיה חד אבר, מא?											!		◇	
תיקו.											■			
הקדיש חד אבר, מהו בגיזה?	בעי מיניה אביי מרבה:										^	◇		
תפשוט לך מהא דתניא: (דברים ט"ו) לא תגזו בכור צאנך - אבל אתה גוזז בשלך ושל אחרים	[דתניא]										■	♣	◇	

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ■ ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

תמורה-הכל ממירין		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא			
התם - לא נחתא ליה קדושה כלל, הכא - נחתא ליה קדושה.												⚡	◇	יא:	
לישנא אחרינא: התם - אין בידו להקדישו, הכא - בידו להקדישו.												⚡	◇	יא:	
הקדיש עורה מהו בעבודה?	בעא מיניה אביי מרבה:												^	◇	יא:
האומר מה שבמעיה של זו עולה - מותרת בגיזה ואסורה בעבודה, מפני כחוש עובר שבה.	תא שמע:											⚡	◇	יא:	
כי קתני אסורה בעבודה - מדרבנן.	אמר ליה:											!	◇	יא:	
אי הכי, אפילו בגיזה נמי תיתסך												⚡		יא:	
עבודה דמיכחשא וולד - גזרי בה רבנן, גיזה - לא גזרי בה רבנן.	אמר ליה:											!		יא:	
היא שלמי וולדה חולין, ושחטה בפנים, מהו? למ"ד ולדי קדשים בהוייתן הן קדושין, מי הוי חולין בעזרה או לא?	בעא מיניה אביי מרב יוסף:												^	◇	יא: